

De Probatis|| Sanctorvm|| Historiis

Partim|| Ex Tomis Aloysii Lipoma-||ni, Doctissimi Episcopi, Partim Etiam||
Ex Egregiis Manuscriptis Codicibvs, Qvarvm permultæ antehàc nunquàm
in lucem prodière

Qvi ... Illas Omnes Complectitvr Historias, Qvæ Post Secvndam Sex
Tomorvm Editionem ...

Surius, Laurentius

Coloniae Agrippinae, 1586

VD16 ZV 1269

Aprilis Die

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77432](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77432)

APRILIS.

VITA EGESIPPI VIRI SANCTI-
SIMI, PER BEATVM HIERONYMV M PRES-
BYTERVM DESCRIPTA. HABETVR IN LIB.
eiusdem de Viris illustribus, cap. 32.

7. Aprilis.

S. Egesippus
5 libros e-
didit.

Quando vi-
xerit.

GESIPPVS vicinus apostolicorum temporum, & o-
mnes à passione Domini vsque ad suam ætatem ecclesia-
sticorum actuum texens historias, multa que ad vilitatē
legentium pertinentia hinc inde congregans, quinque li-
bros composuit, sermone simplici, vt quorum vitam secta-
batur, dicendi quoque exprimeret characterem.
Aserit se venisse sub Aniceto; Romam, qui decimo post
Petrum Episcopus fuit, & perseverasse vsque ad Eleuthe-
rium eiusdem vrbs Episcopum, qui Aniceti quondam dia-
conus fuerat. Præterea aduersum idola disputans, ex quo primum errore creuissent
subtexit historiam, ex qua ostendit, qua floruerit ætate.

Ait enim: Tumulos mortuis templa que fecerunt, sicut vsque hodie videmus, &
quibus est & Antinous seruus Hadriani Cæsaris, cui & gymnicus agone exercetur
apud Antinoum ciuitatem, quam ex eius nomine condidit, & statuit prophetas in
templo. Antinoum autem in delicijs habuisse Cæsar Hadrianus scribitur.

De Egesippo plura habentur lib. 4. Eccles. hist. Eusebij, capitibus 8. &c.

DE SANCTO PERPETVO TURONENSI EPISCOPO, VT HABETVR II. LIBRO HISTO- *ria Francorum S. Gregorij Turon-* *nici, Cap. 14.*

Aprilis 8.

S. Perpet-
us submo-
ta cellula
S. Martini
per gran-
dem eccle-
sia extruit.

PVD urbem verò Turonicam defuncto Eustochio
Episcopo, decimo septimo sacerdotij sui anno, quin-
tus post beatum Martinum Perpetuus ordinatur. Qui
cum virtutes assiduas ad sepulcrum eius fieri cerne-
ret, cellulam, quæ super ipsum fabricata fuerat, videns
paruulam, indignam talibus miraculis iudicauit. Qua
submota, magnam ibi basilicam, quæ vsque hodie
permanet, fabricauit. Quæ abest à ciuitate passus quin-
gentos & quinquaginta, habens in longum pedes clix,
in latum lx, in altum vsque ad cameram pedes xlv, fe-
nestras in altario xxxij, in capso xx, columnas xlv, in
toto ædificio fenestras liij, ostia octo, tria in altario, quinque in capso. Solenni-
tas autem ipsius basilicæ triplici virtute pollet, id est, dedicatione templi, transla-
tione corporis sancti, ordinatione eius Episcopatus. Quæ si fideliter seruaueris, &
in presenti seculo, & in futuro, patrocinia beati Antistiti promereberis. Et quo-
niam camera cellulae illius prioris eleganti opere fuerat fabricata, indignum duxit
sacerdos vt opera eius deperirent, sed in honorem Apostolorum Petri & Pau-
li aliam extruxit basilicam, in qua cameram illam affixit. Multas & a-
lias basilicas ædificauit, quæ vsque hodie in Christi nomi-
ne constant.

Item aliã
in honore
SS. Petri &
Pauli.

SURIUS

q. ber-
nober-
RVIII
5

VITA

DE EZECHIELE PROPHETA.
VITA ET MORSE EZECHIELIS PRO-

127

PHETAE, PER D. EPIPHANIVM CONSTANTIAE

Cypri Episcopum descripta. Habetur in libro eius
de vitis Prophetarum.

Ezechiel Propheta è terra Saraera de filijs Pontificū genus duxisse asseritur. Fato fundus est tēpore captiuitatis in regione Chaldæorū. Plurima ille super reuerfione populi prophetavit, deq; reditu filiorū Israel, nec nō & de aduentu Domini. Occidit autē illum dux populi, cum vnā secū incola foret in Babylone, fugillatus ab eo de cultib. idolorum. Quare in agro Maur funerauerunt eū in monumento Sem & Arphaxad progenitorē Abraham. Et sepultura isthac ad nostra vsq; tēpora specus est duplex. Etenim Abraham excitauit ad huius instar Sara coniu-
gis sara monumentū in Chebrō: quod quia defossum sit atq; latens, duplex perhibetur, e planitie, & in terra tabulatum, petraque suspensum.

April. 13
Genus & patria Ezechielis Prophetae.

Mors & sepultura eius.

Gen. 22.

Iste quidem propheta populo obiecit prodigium, cum precatus esset ad amnem Chobar: quod videlicet cum deficerent vnda fluminis eius, falcē defolationis sperare deberent in finibus terrae: & quando exundaret fluuius ille, id signum esse reditus in Hierusalem. Et contigit illud. Etenim in terra Spyrriorum vir pius ille sepultus iacet: multiq; ad monumentum eius confluunt ad precationem & obsequiū. Sanē quando tāta eō frequentia vnā ad monumentum eius conueniunt, formidat Chaldaei ac metuunt, ne illum auferant: quapropter egredientem comitantur, & deducunt. Effecit verō propheta consistere hic fluminis vnda, quo terga darent filij Israel trans ripam. Caterū Chaldæorum aliquod audaciores populū pone persequi tentabant, qui quidem ad vnum omnes submersi sunt.

Cōfluitur ad sepulcrū Propheetae, vt ibi fūdantur preces.

Iste quoque propheta spontanis orationibus filijs Israel vberimum piscium impetrauit com meatū, vt qui inedia tantum non perijissent, piscium esu reficerentur. Plurimis etiam illorum, qui aura vitali iam vefci defierant, vitam recuperavit. Is est quoque vates ille, qui plebe iam depressa ac pessundata ab hostibus, stetit contra faciem ducum illorum, & confundebat eos portētis & miraculis, ita vt milites terri manum tollerent de tabula. Tunc populo suo Ezechiel dixit: Propterea quod parum conuenit inter vos, spes vestra interijt. Nunc in prodigijs per ossa mortuorum fecit illos, quoniam est spes Israel cum presente, tum atate futura. Hic est, inquam, propheta, qui quanquam esset in regione Chaldæorum, pleraque tamen populo, quacunque in Hierosolymis, inque templo fiebant, aperuit.

Multa operatur miracula.

Iste quoque Propheta eduxit eos de finibus Chaldæorum, & reduxit in Hierusalem ad redargutionem impiorum & infidelium. Hic Ezechiel per Mosen contemplatus est situm templi, murumque eius speciosum, prout locutus est etiam Daniel, vt olim conderetur. Hic in Babylone iudicauit tribum Dan & Gad, quod impiē egissent aduersus Dominum, persequendo eos qui legi fidem suam adstrinxerant. Oblit autem illis insigne prodigium siue ostentum: quoniam angues deuorauerunt infantes eorum, & omnia iumenta ipsorum. Pradixitque quod culpa eorum nequeat populus regredi Hierosolyman, quin in Media permanerent, quoad resipiscerent, & in viam, quod aiūt, redirent. Erat sanē vnus illorum, qui cum interemit, oppositas enim erat illi, vsque in diem obitus sui.

Prophetia eius de extruendo templo.

ITEM VITA EZECHIELIS PER D.

ISIDORVM EPICOPVM HISPALENSEM SCRIPTA.

Habetur in libro eius de patribus veteris testamenti.

Ezechiel Sacerdos filius Buzi, genitus in terra Saria, in typo Ezechiel sacerdos fuit. Christi filius hominis vocatus. Hic captiuus cum Ioachin in Babyloniā ductus est, & ad captiuos prophetavit, corripiens eorum offensiones: & zelo Dei motus, cuncta eorū crimina & turpitudines arguit. Quem dux populi Israel interfecit, pro eo quod auctoritate pontificali, corripitur ab eo, ob impietatem sacrilegij. Interfici-
tur.

Interfici-
tur.

Sepultus est autem a populo in agro Maurum & Arphaxat.

1 4 ITEM

ITEM DE EODEM EZECHI.

ELE PROPHETA, PER D. HIERONY.
mum Presbyterum.

Ezech. 1.

Hier. 21.
&c.Hieremias
et Ezechiel
simul pro-
phetaſūt.

Zechiel Propheta cum Ioachin Rege Iuda captiuus ductus est in Babylonem, ibique his, qui cum eo capti fuerant, prophetauit, poenitentibus quodam Hieremias vaticinium se vltro aduertariis tradidissent: & viderent adhuc urbem Hierosolymam stare, quia ille casuram esse praedixerat. Trigesimo autem aetatis suae anno, & captiuitatis quinto, exorsus est ad concaptiuos loqui. Et eodem tempore, licet posterior, hic in Chaldaea, Hieremias in Iudaea prophetauerunt.

Sermo eius nec satis disertus, nec admodum rusticus est, sed ex vtroque modis temperatus. Sacerdos & ipse fuit, sicut & Hieremias, principia voluminis & finem magnis habens obscuritatibus inuoluta. Sed & vulgata eius editio non multum distat ab Hebraico. Vnde satis miror, quid causa extiterit, ut si eosdem in vniuersis libris habemus interpretes, in alijs eadem, in alijs diuersa transtulerint.

BEATI PETRI DAMIANI SERMO

DE FESTIUITATE SANCTI GEORGII MARTY.

ris, vt habetur octauo Tomo Aloysij.

Aprilis 23.

MODIerna festiuitas, dilectissimi, paschalis gloriae laetitia geminat, & velut preciosa gemma, aurum, cui imprimitur, decore proprii splendoris illustrat. Aprè nimirum hoc potissimum tempore beato Georgio concessum est triumphare, quando transacta hyemalis inclementia turbinis, Austri fomite resoluta laeta terra alacriter parurit, & e-rumpentibus diuersis herbarum atque arborum floribus, tanquam adolescentiae (vita loquar) aetate pubescit. Georgius siquidem Graece, terra cultor Latino sonat eloquio, qui nimirum iuxta sui praefagium nominis, non modo suae mentis agrum spiritualis exercitij disciplinis excoluit, sed & san-

Nominis
Georgij in
terpreta-
tio.

ctae exhortationis, & pia correptionis vomere, terrena multorum corda profecit, vitiorum que vepribus erutis, foecunda in eis virtutum arbuta plantauit.

Merito igitur hodie beati huius martyris anima, post cruentam furiosi principis rabiem, post carnificum feraliter sequentium immanitatem, post dilacerati corporis exquisita supplicia, post ignis ac ferri, picis ac sulphuris iniqua tormenta, post verberum denique plagas, post carcerum tenebras, tanquam post hybernas furentium ventorum niuiumque procellas, oraculum hoc meruit diuinae vocationis audire: Veni columba mea, sponsa mea, formosa mea: iam hyems transijt, imber abiit & recessit, flores apparuerunt in terra nostra, tempus putationis aduenit. Plane de militia translatus est in militiam, quia terreni tribunatus, quo fungebatur, officium, Christianae militiae professione mutauit. Et vt reuera strenuus miles prius omnia sua pauperibus tribuens, sarcinam terrenae facultatis abiicit, sicque liber & expeditus, ac fidei lorica praecinctus, in ipsam densi certaminis aciem feruidus se Christi bellator immergit, seruato scilicet ordine, vt rerum pondus ante deponeret, atque ita postmodum ad campum certaminis imperterritus profiliret. Inde est quod in lege praecipitur, vt homo formidolosus, & corde pauido non egrediarur ad bellum, sed Vadat, inquit, & reuertatur ad terram suam, ne pauere faciat corda fratrum suorum, sicut & ipse perterritus est. Quibus nimirum verbis liquido perdocemur, quia pro defensione fidei dimicare fortiter & idonee nequeunt, qui adhuc nudari terrenis opibus pertimescunt, tolerabiliusque est, vt domum quodam modo

Cant. 2.

nat omnia
sua pauperibus.

Deut. 20.

SURIUS

q. ber
Kober
RVIII
5

modò redeuntes ignobiliter & imbelles uiuant, quam secum & alios à triumphan-
di gloria per degeneris exempla timoris auertant. Beatus verò Georgius sancti Spi-
ritus igne succensus, & vexillo crucis inexpugnabiliter præmunitus, sic cum iniquo
Rege congressus est, vt & iniquorum omnium principem in satellite vinceret, &
ad agendum fortiter Christi militum animos incitaret.

Et quidem Diocletianus tunc Imperator, sicut in descripta passionis eius repe-
ritur historia, cuius os, iuxta Psalmistam, maledictione plenum erat & amaritudi-
ne, & sub lingua eius labor & dolor, qui sedebat cum diuitibus in occultis, vt inter-
ficeret innocentem, insidians quasi leo in spelunca sua, primò quasi vestimentum
onis subdolis induit, & sic quadam arte versutia ac fucatis blandimentorum co-
loribus illum inuadere tentauit. Sed cum insignis athleta Christi spirantia ex
antiqui serpentis ore venena contemneret, & non iam primi parentis originem,
sed secundi potius in se viuere titulos demonstraret, protinus ille tanquam sagitta
de fatana pharetra prodiens, immanem lupum, qui latebat, aperuit, & ad inferen-
da diuersa poenarum supplicia, cruenta bestia feraliter ebulliuit. Glomeratis itaq;
carnificibus beatus martyr extenditur, verberibus tunditur, duris rudibus laniatur.
Dehinc rota gladijs armata profertur in medium, vt circumligatum martyris cor-
pus tanto crudelius, quanto multiplicius perforetur. Artificis nimirum feritas, no-
ua & exquisita poenarum inuenit argumenta, & ad fatiandam sui furoris rabiem
philosophatur in excedenda crudelitatis humane mensura, ignorans scilicet, quia
preciosum nitore conspicui margaritarum, viuis utique supernæ Hierusalem lapi-
dibus inferendum, quanto asperioris lime scabredine, vel mallei tonsione politur,
tanto præclarior redditur.

Aderat planè supernus & inuisibilis arbiter, qui ad suæ dispensationis arbitrium
& hinc manus impiorum seruire permetteret, & inde gemmam suam inuiolata pro-
pria soliditatis integritate seruaret. Qui etsi martyris sui membra carnificum ma-
nibus tradidit, animam tamen inexpugnabili fidei arce subnixam, indefesso prote-
ctionis suæ munimine custodiuit. Nec ad hoc eos permisit attingere quod latebat,
id solum eis obijciens, quod extrinsecus apparebat: & tanquam aqua diluuij, ar-
cam quidem vndique circumfluere, nec tamen poterant intima penetrare. Dicit
itaque beatus Georgius, dicat: Nisi quia Dominus erat in nobis, cum infurgerent
homines in nos, forsitan viuos deglutissent nos: cum irasceretur furor eorum ad-
uersum nos, forsitan velut aqua absorbuissent nos. Hæ sunt videlicet aquæ, de qui-
bus per Psalmistam Saluator ait: Saluum me fac Deus, quoniam intrauerunt aquæ
vsque ad animam meam. Et per Ionam: Proiecasti me, inquit, in profundum in
corde maris, & flumen circumdedit me: omnes gurgites tui & fluctus super me tra-
suerunt. Sed ijs aquis, & mari, iuxta scripturam, Dominus terminum circumposuit,
quia secundum dispensationis suæ mensuram, non secundum peruersitatis huma-
næ concupiscentiam, reprobos in electos suos seruire permittit.

Hinc est enim, quòd in mundi nascētis exordio mare Deus diuisit ab arida. Quid
enim per mysterium mare, nisi reprobos homines & infideles insinuat, qui nimi-
rum quadam carnalis ingenij salugine callidi, sed odijs ac simultatibus inuicem
inueniuntur semper amari, & velut mare diuersis tentationum fluctibus intume-
scunt, cupiditatumq; carnalium procellis ac tempestatibus quatuntur? Quid verò
arida, nisi animam designat fontem fidei sitientem, vel ad creatorem suum arden-
ti desiderio tanquam sitibundis faucibus anhelantē: Vnde & quadam anima hæc siti
felicitè arida aestuans clamat: Sitiuit anima mea ad Deum viuum, quando veniā
& apparebo antè faciem Dei: Ab arida ergò mare diuiditur, quando Deus omnipo-
tens à se sitientibus reproborum impetus reprimat, & tanquam litus marinis flucti-
bus obijcit, dum conatibus seruescentis in sanie sui moderaminis limitem figit.

Quod profectò illa Dei vox probat, qua dicit: Quis conclusit ostijs mare, quando
erumpebat, quasi de vulua procedens? Et paulo post: Circūdedit illud terminis me-
is, & posui vectem & ostia, & dixi: Vsque huc venies, & non procedes amplius, &
hic confringes tumentes fluctus tuos. Enimuerò rectè per mare cor prauis hominis
designatur, quod videlicet furore est turbidum, rixis amarum, elatione superbie tu-
midum, caligine malitiosæ fraudis obscurum. Separauit ergò tunc Deus mare, &
minantes fluctus ab inūdatione terræ compescuit, vt terra virentes herbas & ligna
pomifera germinaret, ac deinde segerum fructus afferret. Separat etiam nunc ab

Quæ est
Tomo 2.
Psal. 3.

S. Georgi-
us diuersis
supplicis
tormenta-
tur.

Gen. 7.

Psal. 103.

Psal. 68.

Ionæ 2.

Psal. 103.

Gen. 1.

Psal. 46.

Iob 38.

Reprobis
electis

SURIUS

q. 100
1000
RVIII
5

semper iu-
stos perfe-
quantur,
animā ve-
rō laedere
nō valent.

electis suis reprobatorum turbines persequentium, & quasi furentes coercet impetns
tempestatum, quos & si furere vsque ad infligenda corporibus tormenta concedit,
nē tamen animas lædant, inuicta eos atque peruigili brachij sui protectione custo-
dit, quodammodo dicens mari: Hucusque venies, & non procedes amplius, & hic
confringes tumentes fluctus tuos. ac si patenter dicat: Vsque ad inferenda corpori-
bus te tormenta relaxo, nē autem vsq; ad animam cumulis intumescens pro-
fluas, legis meæ tibi litus oppono: vt dum furori fluctuum tuorum litus obijctur,
terra cordis ad proferenda fructuum germina libera relinquatur.

Et quia Georgius, vt superius diximus, terræ cultor exprimitur, rectē hoc allego-
rica figurā mysterium eidem beatissimo martyri coaptatur. Cui scilicet etsi vsque
ad litus carnis, persecutionis fluctus efferbuit, solidissimam tamen animæ eius ter-
ram procella tempestuosi turbinis non inuoluit, nec cum vorago pelagi furentis
abforbuit, qui spei suæ anchoram non in putris arenæ succiduo, sed in soliditate pe-
tra, quæ Christus est, fixit. Hinc est profectò quod Veritas ait: Qui audit verba mea
& facit ea, similabo eum viro prudenti, qui edificauit domum suam supra petram,
Venerunt flumina, flauerunt venti, & impegerunt in domum illam, & non ceci-
dit, firmata enim erat supra petram. Verè insignis hic miles Christi supra petram
fidei suæ fundamenta constituit, qui premij celestis intuitu minas principum spre-
uit, malè blandientium promissiones irrisit, carnificum tormenta contempsit, fer-
rum, ignes, gladios, ac diuersa suppliciorum genera inuictæ patientiæ maiestare
calcauit.

1. Cor. 10.
Luc. 6.
Mat. 7.

Inuicta S.
Georgij pa-
tientia &
fortitudo.

Hunc celestis militiæ bellatorem, fratres charissimi, non tantum admiremur,
sed etiam imitemur: in illud celestis gloriæ præmium iam spiritus erigatur, vt
dum in eius contemplatione cor figimus, non moueamur, vt rùm mundus lenoci-
nator ardeat, an certè minax aduersitatibus fremat, dicentes cum Psalmita: Si-
cut tenebræ eius, ita & lumen eius. Mundemus itaque nos, iuxta Pauli præceptum,
ab omni inquinamento carnis & spiritus, vt in illud beatitudinis templum, cui
nunciaciem mentis intendimus, quandoque etiam ingredi mereamur. Hinc est,
quòd Aaron prius aqua lauatur, & sic postmodum tabernaculum sacrificaturus
ingreditur. De quo nimirum benè ad Moysem diuina voce præcipitur. Tunica, in-
quit, vestietur, feminalibus lineis verenda celabit, accingetur zona linea, cidarim
lineam imponet capiti. Hæc enim vestimenta sunt sancta, quibus, cum lotus fue-
rit, induetur. Quisquis enim in tabernaculo Christi, quod est Ecclesia, semetipsum
Deo sacrificare contendit, necesse est, vt postquam lauacro sacri fontis abluatur, di-
uersis etiam virtutum vestibus induatur, sicut scriptum est: Sacerdotes tui induan-
tur iustitia: quatenus qui in Christo per Baptismum nouus homo renascitur, non
iam pelliceas tunicas, mortalitatis videlicet indices vestiat, sed deposito veteri ho-
mine, nouum induat, & in eo per mundæ conuersationis studium innouatus vi-
uat. Et notandum, quòd omnes illæ vestes lineæ describuntur: linum quippè ad
candorem cum labore perducitur, & virtutum vita non acquiritur sub torpore de-
sidia, sed in laboriosa potius exercitio disciplina.

Psal. 138.
2. Cor. 7.

Exo. 28. 29.
Leuit. 6. 16

Psal. 151.
Nouiter
renati de-
beat lineis
vestibus, id
est, operib.
iustitie in-
duti.

Purificati igitur, dilectissimi, per noui baptismatis sacramentum, induamus nos
linea tunica, vt candor nos sanctæ conuersationis exornet. Feminalibus verenda
tegantur, vt dum honestæ vitæ tegmen assumitur, præteritorum criminum antè
Dei oculos turpitudine celetur. Vndè Dauid: Beati, inquit, quorum remissa sunt
iniquitates, & quorum tecta sunt peccata. Zona linea constringamur, capiti quo-
que cidaris imponatur, vt præcincti in veritate lumbos mentis, protegamur galæ
spe salutis. Sic sic nimirum & veteris peccati squalore purgati, & nouæ conuersa-
tionis nitore conspicui, dignè celebramus paschale mysterium, & beatorum mar-
tyrum veraciter imitamur exemplum. Nec desperetis, fratres mei, licet adhuc in-
firmi, licet exterioribus fortassis adhuc actibus implicati, non desperetis ad marty-
rum vos confortium peruenire, qui martyrum victorias vos recognoscitis ex cor-
de diligere. Quinque certè Salphad filia inter fratres suos noscuntur heredita-
tem, Moyse constituente, sortita, quinque nimirum, & scemina, vt per quinarium
numerum exterior occupatio, per muliebrem verò sexum infirmitas designetur.
Ionathas quoque in quodam inter vtrunque meditullio positus, nec cum Saul re-
mansit in malis, nec Dauid æquiparari potuit prorsus in bonis. Sed quia dilectio
Dei Prophetæ fuit amicus, & de futuro eius gaudium est fraternæ benignitate succed-
su, piè

Num. 23.

1. Reg. 18.
19. & 20.

su. piē creditur ab eius consortio nunc in spiritu non esse diuisus, cui dum in carne uiucret, vnanimiter extitit in amore iunctus.

Nos autem, dilectissimi, qui exagitantem Saul spiritum malum, auxiliante Deo, post terga dimisimus, immo qui Pharaonis exercitum in mari rubro demersum, per virtutem sacramenti paschalis euasimus, pro carnis tamen infirmitate adhuc versamur in cremo, transeamus ad vitę perfectionem, ad terram scilicet lacte & melle manantem. Egressi de Sodomis, non in Segor diutiùs immoremur, sed liberati cum Loth, montis verticem celeriter ascendamus: quatenùs qui inter ipsa tyrociniij rudimenta, iam beatorum martyrum cœpimus aggaudere triumphis, quandoq; ad hoc etiam proueamur, vt discamus & ipsi triumphare cum sanctis. Et ipse sit fortitudo nostra dum protegit, qui factus est precium cùm redemit, Iesus Christus Dominus noster, qui cum Deo Patre & Spiritu sancto uiuit & regnat in secula seculorum, Amen.

Exod. 14

Gen. 19

VITA SANCTI EVTROPII EPISCO

PI ET MARTYRIS, PER D. GREGORIVM ARCHL.

episcopum Turonensem scripta. Posita est in libro eiusdem

in gloriam plurimorum martyrum

edito, capite 56.

VTROPIVS quoque Sanctonice vrbis Episcopus à beato Clemente Episcopo fertur directus in Gallias, ab eodem etiam pontificalis ordinis gratia consecratus, impleto huius officij ordine, peractaque incredulis predicatio- ne, insurgentibus paganis, quos autor inuidia credere nō permisit, illiso capite victor occubuit.

Aprilis 30.

S. Eutropij capite plectitur.

Sed quia eo tempore instante persecutione, neque à Christianis debito honore veneratus, neque digno loco sepultus est, valde datus obliuioni Martyr ille fuit. Qui hoc ordine traditur reuelatus. Post multa annorum spatia in eius honore basilica edificata est. Expletoque opere Palladius, qui tunc sacerdotalis ordinis cathedram regebat, conuocatis, Abbatibus sacros cineres in loco, quem preparauerat, transferri studuit.

translatio sacratissimi corporis eius.

Quòd cùm factum fuisset, duo ex Abbatibus, referato opertorio, sanctum corpus adspiciunt, contemplanturque cicatricem capitis, qua in parte defixum fuerat securis acumen. Sed ne præsens visio duceretur in irritum, etiam spiritalis hæc doctrina communiuit. Scilicet cum sequenti nocte strauissent sacerdotes membra quieti, apparuit per visum his duobus dicens: Cicatricem quam contemplati estis in capite, scitote me per eam martyrium consumasse. Et ex hoc quòd martyr esset, innotuit populis, quia non aderat historia passionis.

Apparitiō eius.

MAI VS